

Candiaco. In episcopatu Lugdunensi monasterium quod dicitur de Amberta; cellam Talu-, cellam Poliacum, cellam Artedunum, cellam cum, curtem Ambariacum, ecclesiam Sancti i, [ecclesiam quæ vocatur ad Oratorium, de Romanis, cellam Cavariacum, ecclesiam o Gosan. Omnes quoque villas et terras quas ille moriens Cluniaco contulit. In Gratiano episcopatu cellam quæ vocatur Borget, erium quod vocatur Domena. In episcopatu ensi cellam quæ vocatur Portus. In episcopatu illensi cellam quæ vocatur Ramengas. In Laurenti episcopatu monasterium quod dicitur Pater et quæ in Alsatia dederunt imperatores eidem cellam quæ dicitur mons Richeri et monasterium dicitur Romanum. In episcopatu Genevensi monasterium Sancti Victoris martyr. In Argentoratu monasterium Salsense. In Constantiensi cellam quæ dicitur Romisino. In episcopatu piensi monasterium Sancti Maioli. In episcopatu ausensi monasterium S. Marci. In Urbe na ecclesiam Sancti Gregorii. Juxta urbem am monasterium in honore Sancti Gabrielis torum Barnabæ et Lucæ. Præter ea, sicut diximus, quæcunque nunc habet aut in postero mino annuente, habere contigerit in quibus rebus mobilibus vel immobilibus. constituimus ut obeunte abbate non alius ibi que obreptionis astutia ordinetur nisi quem ejusdem cœnobii cum communi consensu unum timorem Dei elegerint. Et ad consecrandum ipsi fratres advocent episcopum quem voluerint. Nec quovis modo quisquam episcopus vel archiepiscopus locum ipsum seu capellas etas, videlicet Sanctæ Mariæ, S. Maioli et S. s, vel presbyteros ab abbate ibi constitutos. nichos ipsius monasterii excommunicare, vel e audeat, sed semper sub tutela et immunitate romana, soliusque Romani pontificis iudicio sentes, omnipotenti Domino quieti securique ant. A quocunque episcopo voluerint etiam in consecrationum in ipso loco agendarum, chrisleum sanctum, oleum infirmorum accipere; et consecrationis altarium et capellarum, seu iones monachorum. Concedimus tibi et ipsi Dili loco, et confirmamus apostolica auctoritate quocunque vel quandiu vobis placuerit per ipsum proprii numismatis vel monetæ quemadmodum privilegiis venerabilium prædecessorum nona comperimus vobis concessum et confirmasse, concedimus et confirmamus. Hæc igitur quæ ejus præcepti decretique nostri pagina est, tam tibi quam cunctis qui in eo quo es ordoque successerint, et eis quorum interesse in perpetuum servanda decernimus. Si quis regum, sacerdotum, clericorum, iudicum, ac rium personarum hanc constitutionis nostræ non agnoscens, venire contra eam tentaverit, illis honorisque sui dignitate careat, reumque

A se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et nisi ea quæ ab illo sunt male oblata restituerit et digna pœnitentia illicite acta deflexerit, a sacratissimo corpore et sanguine Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat atque in æterno examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum iudicem præmia pacis inveniant.

Datum Lateranis, quinto Idus Decembris, per manus Petri sacræ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis ac bibliothecarii, anno quarto pontificatus domni Gregorii papæ septimi, indictione XIV. Bene valete.

XXI.

B *Privilegium Gregorii papæ VII, per quod monasterium novum in suburbio Pictavicensi constructum a Willelmo comite Pictavorum, ad ejus preces, committit regendum perpetuo sancto Hugoni ejusque successoribus abbatibus Cluniacensibus.*

(Anno 1075.)

[*Bullarium Cluniacense, 20.*]

GREGORIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto in Christo filio HUGONI abbati monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli constructi in loco qui dicitur Cluniacus.

Supernæ miserationis respectu ad hoc universalis Ecclesiæ curam suscepimus, et apostolici moderaminis sollicitudinem gerimus, ut justis precantium votis attentam benignitatem faveamus, et libramine æquitatis omnibus in necessitate positis quantum, Deo donante, possumus subvenire debeamus; præcipue tamen de venerabilium locorum stabilitate pro debito honore summæ et apostolicæ sedis cui speciali jure adhærent, quantum ex divino adjutorio possibilitas datur, nobis pensandum et laborandum esse perpendimus. Proinde juxta petitionem tuam et filii nostri Willelmi comitis Pictavorum, monasterio quod ipse comes in suburbio ejusdem civitatis, in honore beatorum apostolorum Joannis evangelistæ, Simonis et Judæ construxit. Nosque ut tibi ac tuis successoribus secundum Dominum perpetuo regendum committeremus exoravit. Hujusmodi privilegium præsentis auctoritatis nostræ decreto indulgemus, concedimus atque firmamus. Statuentes nullum regum et imperatorum, antistitem vel comitem, nullum quacunque dignitate præditum vel quemquam alium audere de his quæ a præfato comite, vel a quibuslibet hominibus eidem venerabili loco de proprio jure jam donata sunt, vel in futurum Domino donante collata fuerunt sub cujuslibet causa occasionisve specie minuere vel auferre, et sive suis usibus applicare, vel aliis quasi piis de causis pro suæ avaritiæ excusatione concedere. Sed cuncta quæ ibi oblata sunt, vel offerri contigerit, tam a te quam ab iis qui in tuo officio locoque successerint perenni tempore illibata et sine inquietudine aliqua volumus possideri. Eorum quidem usibus, pro quorum sustentatione, gubernationeque concessa sunt, modis omnibus profutura.

Item, constituimus ut, obeunte abbate, non alius ibi

quacunq̄ue obreptionis astutia ordinetur, nisi quem tu tuique successores secundum timorem Dei elegeritis, et hoc quoque præsentī capitulo subjungimus, ut ipsum monasterium et abbates ejus vel monachi ab omni sæcularis servitutis sint infestatione securi, omnique gravamine mundanæ oppressionis remoti, in sanctæ religionis observatione seduli atque quieti. Nulli alii nisi abbati Cluniacensi aliqua teneantur occasione subjecti. Consecrationis autem abbatum et ecclesiarum et ordinationis monachorum, sive clericorum, sæpe fato cœnobio pertinentium, ab episcopo in cujus diœcesi sunt accipiant, ita tamen, si episcopus canonice ordinatus fuerit, et ordinationem gratis fecerit. Sin autem aliquid horum obstiterit, habeant licentiam auctoritatis sedis apostolicæ ad qualemcunq̄ue catholicum episcopum qui eis placuerit, causa consecrationis et ordinationis, tam locorum quam personarum, licenter pergere. Hæc igitur omnia quæ hujus præcepti decretique nostri pagina continet, tam tibi quam cunctis qui in eo quod es ordine locoque successerint vel iis quorum interesse potuerit, in perpetuum servanda decernimus. Si quis vero regum, sacerdotum, clericorum, iudicum ac sæcularium personarum hanc constitutionis nostræ paginam agnoscens, contra eam venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reusque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat; et nisi ea quæ ab illo sunt male ablata restituerit et digna pœnitentia illicite acta deflexerit, a sacratissimo corpore ac sanguine Dei Domini redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in æterno examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum iudicium præmia æternæ pacis inveniant.

Datum Lateranis, quinto Idus Decembris, per manus Petri sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis ac bibliothecarii, anno quarto pontificatus domni Gregorii septimi, indictione decima quarta.

Bene valete.

XXII.

Privilegium Gregorii papæ VII per quod monasterium Gigniense committit regendum sancto Hugoni, et ejus successoribus abbatibus Cluniacensibus in perpetuum.

(Anno 1075.)

[*Bullarium Cluniacense*, 21.]

GREGORIUS episcopus, servus servorum Dei, charissimo filio HUGONI Cluniacensi abbati.

Justa sanctæque religioni profutura poscentibus aurem nos oportet benevolam commodare, quatenus et petentes remedia sperata reperiant, et ecclesiis monasteriisque destitutis debita non desit sollicitudo compassioque pastoris. Proinde Gigniense monasterii (quod proprium beati Petri apostolorum principis esse dignoscitur), monachi nostræ miserationis sperantes auxilium, idem monasterium et religionis, quæ olim excellentissima ibi habebatur, nunc propter abbatum præpositorumque remissio-

A rem sollicitudinem, penitus amisisse vigorem, et temporalibus etiam omnino destitutum esse subsidiis, lacrymabiliter conquesti sunt. Quibus miseris propellendis ipsi quoque monachi quæ medicina possit adhiberi suggerentes multis supplicationibus nobis institerunt, ut tuæ vigilantie præfatum monasterium debeamus commendare, quo per providentiæ tuæ studium quæ aliorum somnolentia deperit religio reviviscat, et corporalibus item, Domino auxiliante, suffragiis renovetur et crescat. Igitur, tibi Hugoni charissimo sanctæ Romanæ Ecclesiæ filio, reverendissimo videlicet Cluniacensis cœnobii abbati, prædictum Gigniense monasterium committentes, hujus nostræ præceptionis auctoritate præcipimus, annuimus atque concedimus ut ab hac præsentī die, quandiu vixeris, illud, prout Domino miserante volueris, ordinandi, regendi, corrigendi commutandique cum omnibus suis pertinentiis liberam potestatem habeas. Postquam autem tu desideratam longi laboris mercedem a Christo receptorus, Domino vocante, ab hoc mundo transieris, omnesque successores tuos talem in præfato Gigniensi monasterio potestatem habere volumus et hanc auctoritate roboramus, scilicet ut nullus ibidem abbas eligatur aut ordinetur, nisi vel ipse Cluniacensis abbas adfuerit eumque approbaverit, vel per legatum suum secundum timorem Dei assensum præbuerit. Si quis autem regum, imperatorum, ducum, comitum, seu quælibet omnino magna vel parva persona, hujus nostri præcepti sanctionem violaverit et infringere ausus fuerit, donec tibi aut tuis successoribus satisfecerit dignamque pœnitentiam egerit, eum a sacrosancto corpore Domini, velut sacrilegum, removemus, et apostolica auctoritate prohibemus.

Datum Lateranis, quinto Idus Decembris, per manus Petri, sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri, cardinalis ac bibliothecarii, anno quarto pontificatus domni Gregorii papæ septimi, indict. decima quarta.

Bene valete.

XXIII.

Gregorius VII monasterii S. Petri Condomiensis possessiones confirmat.

(Anno 1076.)

[Apud ACHERIUM, *Spicilegii* tom. II, 584.]

D GREGORIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto in Christo filio RAYMUNDO abbati monasterii Sancti Petri siti in loco qui dicitur Condomus, suisque successoribus in perpetuum.

Supernæ miserationis respectu ad hoc universalis Ecclesiæ curam suscepimus, et apostolici moderaminis sollicitudinem gerimus, ut justis precantium votis attenta benignitate faveamus, et libramine æquitatis omnibus in necessitate positis, quantum Deo donante possumus, subvenire debeamus. Proinde juxta petitionem tuam præfato monasterio, cui tu præesse dignosceris hujusmodi privilegia præsentī auctoritatis nostræ decreto indulgemus; concedimus atque confirmamus; statuentes nullum regum, vel imperatorum, antistitem, nullum quacunq̄ue dignitate præditum, vel quemcunq̄ue alium